

Publicerad 2011-03-16 19:04 av Lena Själsöga Keijser
det gör du

kroppen rinner i solvindar

hår andas fritt

böljande korpvingar

muskler spelar med var rörelse i

då och

då

i

i

stannar han

sluter blicken inom lyssnan

så

flyter han vidare

är han

en

vad är han

fötter är marker

stegoaser

öknar blommor var än han går

sfinxen blickar in i sandstormar

lugna er vågor

vågmantlar breddes ut

hon är en solvinda

i hans

hands

rosenstorm

fågel sitter i granens vingar

vad söker din sinnesrörelse

vad är det vilket knackar på din port den låsta

är det här är det där

varför söker du

lyssna

se

var

liv

i

förundrad lyfter han blicken

kan du tala

ja varför skall jag ej tala

hur kan jag förstå din röst

översätter du

behöver du en översättare

du hör med dina ögon

förstår

för

står

vad före står

förstår

står före

det

gör du ej

du är jag i denna stund

hur kan jag vara du då jag står här på marken

dessutom är min kropp för tung

du har lyft dig ur dig in i mig

så enkelt är det

detta tålde att fundera över

det var ju detta den gamla förtalte vid elden

hon vilken bar det

vackra

halsbandet

hon vars ögon var fingrar

hon vilken strödde

mönster i

sanden

hon vilken öppnade

stenarnas

röster

han tände funderarljusen

fågel iakttog

helt

tyst

du säger jag söker det gör jag ju ej jag finner

fågeln lade huvudet så där vackert på sned

finner du

fågeln kvittrade in i mannens hand

ja det gör jag ju

det gör du

sjöng fågeln i mannens bröst

hur finner du

jag lyssnarsvarar

ja just det

bär oss nu hem

nätterna är kylslagna i ökensolen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten